

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2000-2001

12 DECEMBER 2000

Voorstel van resolutie betreffende het recht op terugkeer voor de Palestijnse vluchtelingen

AANVULLEND VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE BETREKKINGEN EN
VOOR DE LANDSVERDEDIGING
UITGEBRACHT
DOOR MEVROUW LALOY
EN HEER DAIF
(na terugzending door de plenaire
vergadering)

Door het indienen van de amendementen nrs. 9 en 10 (st. 2-507/5) op 22 november 2000 na de goedkeuring van het verslag (st. 2-507/4) in de commissie, werd het voorstel van resolutie teruggezonden naar

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: de heren Colla, voorzitter; Ceder, Dallemande, Dedecker, mevrouw De Roeck, de heren Destexhe, Devolder, Dubié, Geens, de dames Lizin, Thijs en Laloy, rapporteur.
2. Plaatsvervangers: mevrouw de Bethune, de heren Galand, Maertens, Mahoux, Monfils en Daif, rapporteur.
3. Andere senatoren: de heren Siquet en Vankunkelsven.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-507 - 1999/2000:

Nr. 1: Voorstel van resolutie van de heer Maertens c.s.

2-507 - 2000/2001:

Nr. 2: Amendementen.

Nr. 3: Verslag.

Nr. 4: Tekst geamendeerd door de commissie.

Nrs. 5 en 6: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

12 DÉCEMBRE 2000

Proposition de résolution relative au droit au retour des réfugiés palestiniens

RAPPORT COMPLÉMENTAIRE

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES ET
DE LA DÉFENSE
PAR MME LALOY
ET M. DAIF

(après renvoi par la séance plénière)

À la suite des amendements n°s 9 et 10 (doc. 2-507/5), déposés le 22 novembre 2000 après approbation du rapport (doc. 2-507/4) en commission, la proposition de résolution a été renvoyée en commission

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : MM. Colla, président; Dallemande, Dedecker, Mme De Roeck, MM. Destexhe, Devolder, Dubié, Geens, Mmes Lizin, Thijs et Laloy, rapporteuse.
2. Membres suppléants : Mme de Bethune, MM. Galand, Maertens, Mahoux, Monfils et Daif, rapporteur.
3. Autres sénateurs : MM. Siquet et Vankunkelsven.

Voir:

Documents du Sénat:

2-507 - 1999/2000:

N° 1: Proposition de résolution de M. Maertens et consorts.

2-507 - 2000/2001:

N° 2: Amendements.

N° 3: Rapport.

N° 4: Texte amendé par la commission.

N°s 5 et 6: Amendements.

de commissie (plenaire vergadering van 23 november 2000 — *Handelingen* 2-70, p. 30 vlg.).

De commissie heeft opnieuw drie vergaderingen (29 en 30 november en 12 december) aan het voorstel van resolutie gewijd.

De uitvoerige bespreking in commissie ging hoofdzakelijk over de amendementen (st. 2-507/6) die na de terugzending naar de commissie ter zitting werden ingediend.

I. BESPREKING VAN DE AMENDEMENTEN

De indiener van de amendementen nrs. 9 en 10 verklaart dat het voorstel van resolutie, zoals aangenomen door de commissie, niet meer beantwoordt aan de vraag van de actualiteit. De jongste gebeurtenissen zijn zo ernstig dat de Senaat moet ophouden de twee tegenstanders, het Israëlische leger en het Palestijnse volk, systematisch op gelijke voet te plaatsen. Het is noodzakelijk Israël te veroordelen wegens het buitenmaats gebruik van geweld. Temeer omdat de Israëlische regering, gelet op de nakende ontbinding van de Knesset, zich zal beperken tot het afhandelen van de lopende zaken.

Het lid heeft dus amendement nr. 9 ingediend, dat ertoe strekt punt 1 van het dispositief te vervangen als volgt:

« Verzoekt de Belgische regering om :

1. Israël te veroordelen wegens duidelijk overdreven machtsontplooiing, de Europese Unie op te roepen om hetzelfde te doen en de spoedige opstelling van een internationale troepenmacht te vragen; ».

Ze heeft eveneens een amendement nr. 10 ingediend, dat ertoe strekt punt 5 van het dispositief te doen vervallen.

De vertegenwoordiger van de minister van Buitenlandse Zaken is bezorgd omdat een veroordeling van één partij het vredesproces in gevaar zou kunnen brengen. De eerste zorg moet het beëindigen van het geweld zijn.

Een lid verklaart gevoelsmatig en intellectueel akkoord te gaan met de inhoud van de amendementen. Maar in het kader van deze resolutie steunt hij de behoedzame uitspraken van de minister. De door de commissie aangenomen resolutie is evenwichtig, genuanceerd en duidelijk. In de diplomatie is evenwicht zeer belangrijk. De resolutie had oorspronkelijk tot doel steun te verlenen aan degenen die inspanningen leveren om het vredesproces te doen slagen. Als men de amendementen nrs. 9 en 10 aanneemt, zal dat doel niet bereikt worden.

Een ander lid verwijst naar de recente tv-uitzendingen die aantonen dat de machtsverhoudingen in de werkelijkheid ongelijk zijn. Het Israëli-

(séance plénière du 23 novembre 2000 — *Annales* 2-79, p. 30 et suiv.).

La commission a de nouveau consacré trois réunions (29 et 30 novembre et 12 décembre) à la proposition de résolution.

L'examen détaillé en commission a porté essentiellement sur les amendements (doc. 2-507/6) qui avaient été déposés en réunion après le renvoi en commission.

I. DISCUSSION DES AMENDEMENTS

L'auteur des amendements n°s 9 et 10 déclare que la proposition de résolution, telle que votée en commission, ne répond plus aux exigences de l'actualité. Les événements récents sont tellement graves que le Sénat doit arrêter de mettre systématiquement les deux adversaires, l'armée israélienne et le peuple palestinien, sur le même pied. Une condamnation d'Israël pour l'usage disproportionné de la force s'impose. D'autant plus que le gouvernement israélien sera limité à la gestion des affaires courantes, vu la dissolution imminente de la Knesset.

La membre a donc déposé un amendement n° 9, visant à remplacer le point 1 du dispositif par ce qui suit:

« Invite le gouvernement belge à :

1. condamner Israël pour la disproportion manifeste de l'usage de la force et d'appeler l'Union européenne à faire de même et de demander le déploiement urgent de la force d'interposition; ».

Elle a également déposé un amendement n° 10, visant à supprimer le point 5 du dispositif.

Le représentant du ministre des Affaires étrangères est préoccupé par le fait qu'une condamnation d'une partie pourrait mettre en péril le processus de paix. La première préoccupation doit être la fin des violences.

Un membre déclare être d'accord avec le contenu des amendements sur le plan émotionnel et intellectuel. Mais dans le cadre de cette résolution, il soutient les propos prudents du ministre. La résolution adoptée par la commission est équilibrée, nuancée et claire. En diplomatie, l'équilibre est essentiel. Le but original de la résolution était de soutenir ceux qui s'efforcent de faire aboutir le processus de paix. En adoptant les amendements n°s 9 et 10, ce but ne sera pas atteint.

Un autre membre fait référence aux émissions télévisées récentes, illustrant l'inégalité des forces sur le terrain. L'armée israélienne dispose de chars et

sche leger beschikt over tanks en helikopters, de Palestijnen hebben alleen maar stenen. Aan de ene kant staan er volwassenen, beroepssoldaten, aan de andere kant zijn er kinderen. Hij merkt op dat Israël op wereldvlak de zesde militaire mogendheid is. Hij pleit dus voor het behoud van de amendementen.

Een lid merkt op dat het buitenmaats gebruik van geweld door Israël in de huidige toestand als een eufemisme beschouwd kan worden. Niettemin moet de Senaat een rol als bemiddelaar spelen: het zoeken naar vreedzame oplossingen moet primeren. De Senaat kan niet verzwijgen dat er aanslagen gepleegd zijn op schoolbussen met Israëlische kinderen.

Om deze reden dient hij op amendement nr. 9 sub-amendement nr. 15 in, dat ertoe strekt een gedachte-streepje in te voegen, luidende:

«— de hatelijke aanslag op een Israëlische schoolbus aan de kaak te stellen; ».

Een ander lid verklaart dat zijn fractie amendement nr. 9 zal steunen. Hij stelt voor dat de leden na overleg met de indieners van amendement nr. 10 een sub-amendement op amendement nr. 10 indienen.

Op amendement nr. 10 wordt een subamendement ingediend, dat ertoe strekt in punt 5 de woorden «de Palestijnse Autoriteit en» en «andere» te doen vervallen.

Een lid merkt op dat de door de commissie aangenomen tekst van 14 november 2000 de grote verdienste had evenwichtig te zijn. De amendementen verstoren dat evenwicht. Het lid stipt aan dat het belangrijk is de resolutie met een zo groot mogelijke meerderheid aan te nemen.

Zij dient bijgevolg amendement nr. 14 in, dat ertoe strekt tussen punt 2 en punt 3 van het dispositief de volgende punten in te voegen:

«2. van de Israëlische regering te eisen dat ze haar leger het verbod oplegt overdreven geweld te gebruiken, met name oorlogswapens, om de Palestijnse opstand te bedwingen. Deze houding is duidelijk in strijd met het Vierde Verdrag van Genève betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd;

2bis. opnieuw duidelijk de terreurdaaden te veroordelen en van de Palestijnse Autoriteit te eisen dat ze alles in het werk stelt om de extremistische organisaties uit te schakelen;

2ter. indien deze toestand blijft aanslepen, het oppellen van een internationale troepenmacht tussen de strijdende partijen te ondersteunen. »

Een lid stelt voor amendement nr. 9 in twee delen te splitsen, namelijk de veroordeling van Israël en het inzetten van een vredesmacht.

d'hélicoptères, les Palestiniens n'ont que des pierres. D'un côté, il y a les adultes, soldats professionnels, de l'autre côté, il y a des enfants. Il rappelle qu'Israël est la sixième puissance militaire au monde. Il plaide donc pour le maintien des amendements.

Un membre fait remarquer que, dans la situation actuelle, l'usage disproportionné de la force par Israël pourrait être considéré comme un euphémisme. Néanmoins, le rôle du Sénat doit être celui de médiateur; la recherche des solutions pacifiques doit primer. Il ne peut passer sous silence le fait qu'il y a eu des attentats contre des bus scolaires transportant des enfants israéliens.

Pour cette raison, il dépose un sous-amendement n° 15 à l'amendement n° 9, qui vise à insérer un tiret rédigé comme suit:

«— dénonce l'attentat odieux commis contre un bus scolaire israélien; ».

Un autre membre déclare que son groupe soutiendra l'amendement n° 9. Il propose que les membres déposent un sous-amendement à l'amendement n° 10, après consultation des auteurs de l'amendement n° 10.

Un sous-amendement à l'amendement n° 10 est déposé, qui vise à supprimer, au point 5, les mots «de l'Autorité palestinienne» et le mot «autres».

Un membre rappelle que le texte adopté par la commission le 14 novembre 2000 avait le grand mérite d'être équilibré. Les amendements enlèvent cet équilibre. Le membre souligne l'importance du fait que la résolution soit votée avec la plus grande majorité possible.

Par conséquent, elle dépose un amendement n° 14 qui vise à insérer entre le point 2 et le point 3 du dispositif les points suivants :

«2. exiger du gouvernement israélien qu'il interdisse à son armée l'usage excessif et disproportionné de la force, notamment en utilisant les armes de guerre, pour réprimer le soulèvement palestinien. Cette attitude est en contradiction flagrante avec la 4e Convention de Genève relative à la protection des populations civiles dans les conflits armés;

2bis. rappeler sa condamnation claire des actions terroristes et exiger de l'Autorité palestinienne qu'elle mette tout en œuvre afin de neutraliser les organisations extrémistes;

2ter. appuyer, si cette situation devait perdurer, le déploiement d'une force internationale d'interposition entre les belligérants. »

Un membre propose de scinder l'amendement n° 9 en deux parties, à savoir la condamnation d'Israël et le déploiement d'une force de paix.

Hij dient subamendement nr. 12 in, dat ertoe strekt de woorden «de spoedige opstelling te eisen van een internationale troepenmacht» te schrappen. Hij dient subamendement nr. 13 in, dat ertoe strekt een nieuw punt 2 in te voegen, luidende:

«2. aan de Verenigde Naties de spoedige opstelling van een vredesmacht te vragen om de voorwaarden te creëren voor onderhandelingen ten gronde met het oog op een duurzame vrede.»

Na een gedachtewisseling besluit de commissie haar voorzitter te belasten met het opstellen van amendementen die ertoe strekken de verschillende aspecten van de bespreking op te nemen in één enkele samenhangende tekst.

De voorzitter herinnert aan het voorstel van de indiener van het oorspronkelijk voorstel om de voorzitter een amendement te laten opstellen waarin de verschillende aspecten van de bespreking zijn opgenomen. De voorzitter heeft die synthese-oefening gemaakt waarbij hij zich gebaseerd heeft op het oorspronkelijk voorstel en op de amendementen die zijn ingediend na de goedkeuring van het verslag.

De voorzitter stelt voor die tekst, amendement nr. 16, als uitgangspunt voor de bespreking te nemen.

Het amendement is opgesplitst in 4 punten (16A, 16B, 16C en 16D).

Punt A strekt ertoe punt 2 van amendement nr. 14 op te nemen in punt 2 van het dispositief van de tekst die door de commissie werd aangenomen tijdens de vergadering van 14 november 2000 (Stuk Senaat, nr. 2-507/4).

Zo zal punt 2 van het dispositief een veel explictere veroordeling inhouden van de gewelddaden en van een overdreven machtsontplooiing.

Een lid verklaart dat hij het niet eens kan zijn met die amendementen. Men verkeert nu niet langer in het stadium waarin men iets eist van de Israëlische regering maar wel in het stadium waarin men de daden van die regering veroordeelt.

De voorzitter herinnert eraan dat amendement nr. 16 als uitgangspunt fungeert en ertoe strekt een synthese te maken van alle amendementen die na de goedkeuring van het verslag zijn ingediend.

Punt B van amendement nr. 16 strekt ertoe een punt 2bis (nieuw) op te nemen in het dispositief, waarin de Belgische regering verzocht wordt de terroristische aanslagen op onschuldige burgers te veroordelen.

Punt C strekt ertoe een punt 4bis (nieuw) op te nemen in het dispositief, waarbij de Belgische regering wordt verzocht bij de VN aan te dringen op het spoedig sturen van een vredesmacht.

Il dépose un sous-amendement n° 12 qui vise à supprimer les mots «et de demander le déploiement urgent de la force d'interposition». Il dépose un sous-amendement n° 13 qui vise à insérer un nouveau point 2, rédigé comme suit:

«2. demander aux Nations unies la mise sur pied rapide d'une force de maintien de la paix, afin de créer les conditions de négociations de fond en vue de parvenir à une paix durable.»

Après un échange de vues, la commission décide de charger son président de rédiger des amendements qui visent à intégrer les différents éléments de la discussion dans un seul texte cohérent.

Le président rappelle la suggestion de l'auteur de la proposition originale, proposant que le président rédige un amendement en reprenant les différents éléments de la discussion. Le président a fait cet exercice de synthèse, se basant sur la proposition originale et sur les amendements déposés après l'approbation du rapport.

Le président propose de se baser sur le texte de l'amendement n° 16, comme point de départ de la discussion.

L'amendement est divisé en 4 points (16A, 16B, 16C et 16D).

Le point A vise à intégrer le point 2 de l'amendement n° 14, dans le point 2 du dispositif du texte adopté par la commission lors de sa réunion du 14 novembre 2000 (doc. Sénat, n° 2-507/4).

Ainsi le point 2 du dispositif sera plus explicite dans sa condamnation des actes de violence et de l'usage excessif et disproportionné de la force.

Un membre déclare ne pouvoir s'allier à ces amendements. Actuellement, on ne se trouve plus dans un stade d'exiger du gouvernement israélien, mais bien dans le stade de condamner les actes de ce gouvernement.

Le président rappelle que la base de la discussion est l'amendement n° 16, qui vise à formuler une synthèse de tous les amendements déposés après l'approbation du rapport.

Le point B de l'amendement n° 16 vise à insérer un point 2bis (nouveau) dans le dispositif, invitant le gouvernement belge à condamner les actions terroristes dirigées contre des civils innocents.

Le point C vise à insérer un point 4bis (nouveau) dans le dispositif, invitant le gouvernement belge à insister auprès de l'ONU pour qu'elle mette rapidement sur pied une force de maintien de la paix.

Punt D strekt ertoe punt 5 van het dispositief te vervangen, waarbij de Belgische regering wordt verzocht er bij alle partijen op aan te dringen dat zij een houding aannemen die kan leiden tot een definitieve regeling van het conflict.

Een lid is het eens met de opmerking van zijn collega over de nood aan een veroordeling van de daden van de Israëlische regering. Hij stelt dus voor in punt 2 van het dispositief de woorden «aan te klagen» te vervangen door de woorden «te veroordelen».

Hij stelt eveneens voor in punt 2bis (nieuw) het woord «groepen» te vervangen door het woord «acties».

Een ander lid maakt voorbehoud bij punt 4bis (nieuw) van het dispositief, waarin men het heeft over het op de been brengen van een vredesmacht. Zij merkt op dat een dergelijke operatie uiterst moeilijk, ja zelfs onmogelijk is. De plaatselijke omstandigheden lenen zich hier niet voor en geen van beide partijen is vragende partij voor een dergelijke operatie. Die zou zelfs kunnen worden ervaren als een vijandige daad.

Bijgevolg dient zij amendement nr. 18 in, dat ertoe strekt een punt 1bis (nieuw) in het dispositief op te nemen, waarin de Belgische regering wordt verzocht er bij de VN op aan te dringen om zo spoedig mogelijke een internationale contolemissie naar het gebied te sturen.

De voorzitter merkt op dat de consequenties van bepaalde uitspraken door de Senaat eveneens in overweging moeten worden genomen. Indien we het sturen van een vredesmacht bepleiten, moeten we ook voorzien in de daarvoor benodigde middelen: hoeveel soldaten zullen we dan sturen en welke budgettaire reserves zijn we bereid hiervoor vrij te maken?

Een lid dankt de voorzitter voor het zoeken naar een consensus maar hij herhaalt zijn bezwaren tegen de voorgestelde amendementen. Men moet het woord «veroordelen» gebruiken.

Punt B van het amendement gaat ervan uit dat er uitsluitend aan Palestijnse kant terreurdaden worden gepleegd. Dat is onaanvaardbaar. De Staat Israël maakt zich ook schuldig aan terrorisme, onder meer bij de moord op de medewerkers van de heer Arafat. Hij stelt dus voor terug te keren naar amendement nr. 17, waarin de partijen worden aangespoord af te zien van terreurdaden zoals gerichte moordaanslagen of acties tegen schoolbussen.

Ten slotte herinnert het lid aan zijn amendement nr. 11, dat ertoe strekt in punt 5 van het dispositief de woorden «de Palestijnse Autoriteit en» te schrappen. De Palestijnse Staat is een staat in oorlog die zich moet verdedigen. Wij kunnen die Staat niet vragen de armen te kruisen en zich te laten afslachten.

Le point D vise à remplacer le point 5 du dispositif, invitant le gouvernement belge à insister auprès de toutes les parties pour qu'elles adoptent une attitude susceptible de mener à un règlement définitif du conflit.

Un membre marque son accord avec les propos de son collègue concernant la nécessité d'une condamnation des actes du gouvernement israélien. Il propose donc de remplacer dans le point 2 du dispositif le mot «dénoncer» par le mot «condamner».

Il propose également de remplacer dans le point 2bis (nouveau) le mots «groepen» par le mot «acties».

Un autre membre exprime ses réserves vis-à-vis du point 4bis (nouveau) du dispositif où l'on parle de la mise sur pied d'une force de maintien de la paix. Elle fait remarquer qu'une telle opération sera extrêmement difficile, même impossible. Les conditions locales ne s'y prêtent pas et aucune des deux parties n'est demandeur d'une telle opération. Elle pourrait même être perçue comme un acte d'hostilité.

Par conséquent, elle dépose un amendement n° 18, qui vise à insérer un point 1bis (nouveau) dans le dispositif, invitant le gouvernement belge à insister auprès de l'ONU pour qu'elle envoie une commission internationale de contrôle.

Le président fait observer la nécessité de prendre également en compte les conséquences de certaines déclarations faites par le Sénat. Si nous plaidons pour l'envoi d'une force de paix, nous devons aussi prévoir les moyens qu'elle requiert : combien de soldats enverrons-nous le cas échéant et quelles réserves budgétaires sommes-nous disposés à dégager à cet effet ?

Un membre remercie le président pour sa tentative de rechercher un consensus, mais il répète ses réserves quant aux amendements proposés. Il faut utiliser le mot «condamner».

Le point B de l'amendement situe les actions terroristes exclusivement du côté palestinien. C'est inacceptable. L'État israélien utilise le terrorisme, notamment dans l'assassinat des collaborateurs de M. Arafat. Il propose donc de revenir à l'amendement n° 17, exhortant les parties à refuser des actes terroristes, tels que les assassinats délibérés ou les actions contre les bus scolaires.

Finalement, le membre rappelle l'amendement n° 11 qu'il a déposé, qui vise à supprimer dans le point 5 du dispositif les mots «de l'Autorité palestinienne». L'État palestinien est un État en guerre qui doit se défendre. Nous ne pouvons lui demander de croiser les bras et de recevoir les coups.

De voorzitter verklaart dat hij de eerste opmerking van het lid begrijpt. Zij sluit overigens aan bij de opmerkingen van een ander lid. De voorzitter is het ermee eens de woorden «aan te klagen» te vervangen door de woorden «te veroordelen».

De andere opmerkingen lijken hem minder verdedigbaar. De voorzitter is van mening dat het lid aspecten die zijn opgenomen in de punten 2 en 5 van het dispositief, door elkaar haalt.

Een lid steunt de door de voorzitter voorgestelde amendementen, maar hij stelt voor om eveneens met de voorstellen van een ander lid rekening te houden om in punt 2 van het dispositief de woorden «aan te klagen» te vervangen door de woorden «te veroordelen» en in het (nieuwe) punt 2bis de woorden «extremistische groepen» te vervangen door de woorden «extremistische acties».

Over punt C wordt eveneens een opmerking gemaakt: «bij de VN aan te dringen» is een zwakke formulering en «de spoedige opstelling van een vredesmacht» is moeilijk te verwezenlijken. Spreker benadrukt dat er snel moet worden opgetreden om een eind te maken aan de gevechten.

Een lid feliciteert de voorzitter met zijn poging om tot een consensus te komen, maar gaat akkoord met de opmerkingen van de vorige spreker over punt B. Alle terreurdaden tegen onschuldige burgers moeten uiteraard worden veroordeeld, maar zoals het geformuleerd wordt, is de tekst andermaal alleen tegen de Palestijnen gericht.

Een van de problemen is dat de publieke opinie bij «terroristen» steeds aan Arabieren denkt. Toch pleegt ook de Israëlische Staat terreurdaden. We mogen dit niet ontkennen. Als we de daden van de ene partij veroordelen, moeten we ook die van de andere partij veroordelen, en voor beide partijen voorbeelden geven.

Een lid waarschuwt voor het opnemen van voorbeelden in een resolutie. De discussie valt af te ronden als we alle terreurdaden tegen onschuldige burgers van beide partijen veroordelen en als we vragen om alle extremistische groepen te neutraliseren.

Wat betreft de vraag om een vredesmacht, merkt het lid op dat deze vraag niet van de betrokken partijen komt. Alleen een commissie die, zoals de Palestijnen gevraagd hebben, de oorsprong van de tragische gebeurtenissen zal onderzoeken, heeft enige slaagkans.

De voorzitter stelt voor dat de laatste spreker een tekst opstelt ter vervanging van punt B. Hij waarschuwt voor mogelijke verwarring tussen de vraag van de Palestijnen naar een onderzoekscommissie en amendement nr. 18 tot het sturen van een permanente internationale controlecommissie. De vraag naar een onderzoekscommissie staat al in punt 6 van het dispositief.

Le président dit pouvoir comprendre la première remarque du membre. Elle correspond d'ailleurs aux observations faites par un autre membre. Le président marque son accord pour remplacer le mot «dénoncer» par le mot «condamner».

Les autres remarques lui semblent moins défendables. Le président estime que le membre fait un mélange des éléments repris dans les points 2 et 5 du dispositif.

Un membre déclare appuyer les amendements proposés par le président, mais il suggère de prendre en compte également les propositions d'un autre membre, visant à remplacer dans le point 2 du dispositif le mot «dénoncer» par le mot «condamner» et dans le point 2bis (nouveau) les mots «extremistische groepen» par les mots «extremistische acties».

Une autre remarque concerne le point C: «insister auprès de l'ONU» est une formule faible, et «l'envoi d'une force de maintien de la paix» un objectif difficilement réalisable. L'intervenant insiste sur la nécessité d'agir rapidement pour arrêter les affrontements.

Un membre félicite le président pour sa tentative de consensus, mais il rejoint l'intervenant précédent dans ses remarques concernant le point B. Tous les actes dirigés contre des civils sont bien sûr à condamner, mais dans la formulation proposée les Palestiniens sont une fois de plus les seuls visés.

Un des problèmes actuels est que l'opinion publique identifie toujours les terroristes avec les Arabes. Or, l'État israélien commet aussi des actes de terrorisme. Il faut qu'on le dise. Si nous condamnons les uns, il faut que nous condamnions les autres, avec des exemples des deux côtés.

Un membre avertit contre l'usage d'exemples dans une résolution. La discussion peut être résolue si l'on condamne tous les actes terroristes dirigés contre des civils innocents des deux côtés et si l'on exige la neutralisation de tous les groupes extrémistes.

Pour ce qui concerne la demande d'une force de maintien de la paix, le membre observe que cette demande n'émane pas des parties concernées. Seulement la mise sur pied d'une commission de contrôle sur le début des événements, ce qui a d'ailleurs été demandé par les Palestiniens, pourrait réussir.

Le président propose que le dernier intervenant se charge de rédiger un texte remplaçant le point B. Il met en garde de ne pas confondre la demande des Palestiniens d'une commission d'enquête et l'amendement n° 18, qui vise à demander l'installation d'une commission de contrôle permanente. La demande d'une commission d'enquête se trouve déjà dans le point 6 du dispositif.

Een lid merkt op dat aan de voorwaarden van de Verenigde Naties om een vredesmacht te sturen, zoals die in het verslag-Brahimi zijn geformuleerd, momenteel niet is voldaan. Het sturen van een vredesmacht blijft echter wel mogelijk. Het lid stelt voor amendement nr. 14, punt 2ter, over te nemen en de woorden «Erop aan te dringen» te vervangen door de woorden «Er bij de partijen en de Verenigde Naties op aan te dringen».

Het lid vraagt om gerichte moordaanslagen op politieke leiders niet gelijk te schakelen met aanslagen op kinderen. Beide daden zijn uiteraard verwerpelijk, maar hebben toch een totaal verschillend karakter. Het lid stelt daarom voor om aan punt 2 van het dispositief de volgende woorden toe te voegen «met inbegrip van gerichte moordaanslagen op Palestijnse leiders».

Een lid wijst erop dat er tijdens de vorige vergaderingen een akkoord was bereikt over de tekst. Als we het debat nu heropenen, zal de Kamer van volksvertegenwoordigers ons inhalen en zijn eigen resolutie aannemen. Het ware raadzaam zich te houden aan de door de commissie op 14 november 2000 aangenomen tekst.

De voorzitter stelt voor een subamendement op punt A van amendement nr. 16 op te stellen, om de woorden «aan te klagen» te vervangen door de woorden «te veroordelen».

Amendement nr. 20 (subamendement op amendement nr. 16) wordt ingediend om het lid te vervangen als volgt: «alle terreurdaden van beide partijen tegen onschuldige burgers en in het bijzonder tegen kinderen te veroordelen en op te roepen alles in het werk te stellen om extremistische groepen te neutraliseren.»

Een lid verklaart dat het voorstel van resolutie in zijn huidige opmaak niet langer evenwichtig is en dat zijn fractie de resolutie dus niet zal aannemen.

Een lid herinnert eraan dat op de aangenomen tekst tijdens de plenaire vergadering amendementen werden ingediend en dat de tekst werd teruggezonden aan de commissie. Dankzij de amendementen die nu worden ingediend, is een consensus binnen bereik.

Een ander lid merkt op dat de Palestijnse Autoriteit de terroristische aanslagen, en meer in het bijzonder de aanslag op de schoolbus, heeft veroordeeld. Aan Israëlische zijde is er sprake van staatsterrorisme. Een evenwichtige resolutie behoort de terreurdaden van beide partijen te veroordelen.

Een lid benadrukt dat de escalatie van het geweld om een duidelijke en niet mis te verstane tekst vraagt waarin het optreden van de Israëlische Staat veroordeeld wordt.

Een lid wijst erop dat de voorgestelde amendementen tegemoet komen aan de opmerkingen van de

Un membre fait remarquer que les conditions de l'ONU pour l'envoi d'une force de maintien de la paix, notamment reprises dans le rapport Brahimi, ne sont pas remplies actuellement. Néanmoins, il ne faudrait pas écarter totalement cette possibilité. Il propose de suivre la formulation de l'amendement n° 14, point 2ter, en ajoutant entre le mot «Appuyer» les mots «auprès des parties et des Nations unies».

Il demande de ne pas mettre sur le même pied les assassinats délibérés des responsables politiques et les attentats contre les enfants. Même s'ils sont tous condamnables, ils restent de nature différente. Il propose donc d'ajouter au point 2 du dispositif les mots «en ce compris l'assassinat délibéré de certains responsables palestiniens».

Un membre rappelle qu'un accord sur le texte avait été obtenu lors des réunions précédentes. Si nous ouvrons un nouveau débat aujourd'hui, la Chambre des représentants nous devancera et votera sa propre résolution. La sagesse demande que l'on se tienne au texte adopté par la commission le 14 novembre 2000.

Le président propose de rédiger un sous-amendement au point A de l'amendement n° 16, qui vise à remplacer le mot «dénoncer» par le mot «condamner».

Un amendement n° 20, sous-amendement à l'amendement n° 16, qui vise à remplacer l'alinéa par ce qui suit: «condamner tous les actes terroristes commis par les deux parties sur la personne de civils innocents, et en particulier sur des enfants, et appeler ces parties à mettre tout en œuvre pour neutraliser les groupes extrémistes» est déposé.

Un membre déclare que la proposition de résolution, ainsi rédigée, a perdu son équilibre et que par conséquent son groupe ne votera pas en sa faveur.

Un membre rappelle que le texte adopté a été renvoyé en commission suite aux amendements déposés en séance plénière. Les amendements proposés maintenant permettent d'arriver à un consensus.

Un autre membre remarque que l'Autorité palestinienne a condamné les attentats terroristes, notamment l'attentat contre le bus scolaire. Du côté israélien, il s'agit d'un terrorisme d'État. Une résolution équilibrée doit condamner les actes terroristes des deux côtés.

Un membre souligne que l'aggravation des événements nécessite un texte clair et non équivoque condamnant les actes de l'État israélien.

Un membre insiste sur le fait que les amendements proposés répondent aux soucis de l'intervenant précédent.

vorige spreker en dat er bijgevolg over de resolutie zo snel mogelijk moet worden gestemd in plenaire vergadering.

De vertegenwoordiger van de minister van Buitenlandse Zaken merkt op dat de internationale onderzoekscommissie is opgericht. Zij zal weldra van start gaan.

Een andere vraag betreft het sturen van een vredesmacht. Dit is in de huidige omstandigheden onmogelijk.

Een lid merkt op dat de commissie geen diplomatiek initiatief neemt. Het werk van de commissie moet een richtsnoer zijn voor de diplomaten. Vandaar dat we ons moeten houden aan de vraag om een internationale troepenmacht. Dat is wat de Palestijnen nu nodig hebben.

Een lid merkt op dat er heel wat voorwaarden zijn voor het sturen van een internationale vredesmacht. Aan deze voorwaarden is niet voldaan. Het lid vraagt zich af of we nu al moeten bepalen welk soort troepenmacht we willen sturen.

Een ander lid vraagt zich af of een discussie op semantisch vlak nuttig is. De commissie moet zich volgens het lid in algemene termen uitdrukken.

Een lid stelt dat het belangrijk is dat de regering aandringt op de snelle ontplooiing van een internationale troepenmacht tussen de strijdende partijen.

De vertegenwoordiger van de minister van Buitenlandse Zaken merkt op dat het begrip observatiemacht in een bufferzone in de gegeven omstandigheden geen enkele zin heeft, aangezien er geen frontlijn is.

Een lid stelt dat het logisch is dat er politieke tegenstellingen opduiken, wanneer we de diplomatische logica verlaten en een politieke discussie aangaan. Hij gaat niet akkoord met bepaalde amendementen.

Een ander lid is voorstander van een realistische tekst en stelt voor de aangenomen tekst te herlezen.

Tenslotte stelt een lid bij mondeling subamendement op amendement nr. 16D voor de woorden «, leefbare en veilige» in te voegen tussen de woorden «onafhankelijke» en «Staat». Dit wordt met eenparigheid aanvaard.

II. STEMMING OVER DE AMENDEMENTEN

Het door amendement nr. 19 gesubamendeerde amendement nr. 16A wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het door amendement nr. 20 gesubamendeerde amendement nr. 16B wordt door de 12 aanwezige leden eenparig aangenomen.

dent et que le vote sur la résolution en séance plénière devrait se faire aussi vite que possible.

Le représentant du ministre des Affaires étrangères fait observer que la commission internationale d'enquête a été mise en place. Elle commencera ses travaux incessamment.

Une autre question concerne l'envoi d'une force de maintien de la paix. Ceci n'est pas envisageable dans les conditions actuelles.

Un membre observe que la démarche de la commission n'est pas d'ordre diplomatique. Le travail de la commission doit orienter le travail des diplomates. Dès lors, il faut s'en tenir à la demande d'une force d'interposition. C'est donc les Palestiniens ont besoin maintenant.

Un membre remarque que l'envoi d'une force de rétablissement de la paix nécessite toute une série de conditions. Ces conditions n'existent pas. Il se demande s'il faut déjà qualifier le type de force que l'on souhaite mettre en place.

Un autre membre s'interroge également sur l'utilité d'un exercice sémantique. Il plaide pour que la commission donne un signal en des termes généraux.

Un membre déclare qu'il est important que le gouvernement insiste sur le déploiement urgent d'une force d'interposition entre les belligérants.

Le représentant du ministre des Affaires étrangères fait remarquer que, dans les conditions actuelles, l'expression «force d'observation» n'a pas de sens, puisqu'il n'y a pas de front.

Un membre déclare que, lorsqu'on quitte la logique diplomatique et qu'on entre dans une discussion politique, il est normal que les oppositions politiques se manifestent. Il marque son désaccord avec certains amendements proposés.

Un autre membre se prononce pour un point de vue réaliste et propose une relecture du texte adopté.

Enfin, un membre propose par voie de sous-amendement oral à l'amendement n° 16D d'insérer les mots «viable et sûr» entre les mots «indépendant» et «pour». Cet amendement est accepté à l'unanimité.

II. VOTES SUR LES AMENDEMENTS

L'amendement n° 16A, sous-amendé par l'amendement n° 19, est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 16B, sous-amendé par l'amendement n° 20, est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

Het door amendement nr. 22 gesubamendeerde amendement nr. 16C wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 16D wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

De amendementen nrs. 11 tot 15, 17, 18 en 21 worden door hun indieners ingetrokken.

III. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

Het verslag is eenparig goedgekeurd door de 10 aanwezige leden.

De rapporteurs,
Marie-José LALOY.
Mohamed DAIF.

De voorzitter,
Marcel COLLA.

L'amendement n° 16C, sous-amendé par l'amendement n° 22, est adopté par 8 voix et 2 abstentions.

L'amendement n° 16D est adopté par 9 voix contre 1 et 1 abstention.

Les amendements n°s 11 à 15, 17, 18 et 21 sont retirés par leurs auteurs.

III. VOTE SUR L'ENSEMBLE

La proposition de résolution ainsi amendée a été adoptée par 8 voix et 4 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 10 membres présents.

Les rapporteurs,
Marie-José LALOY.
Mohamed DAIF.

Le président,
Marcel COLLA.